

ὑπὸ Legrand περιγράφεται ἔνδ' ἑαυτοῦ. (ἀριθ. 129) τὸ βιβλίον:

«DECEM librorum Moraliū Aristotelis, tres conversiones: Prima Αργυροπύλου Byzantij, secunda Leonardi Aetini, tertia vero Antiqua per Capita et numeros conciliata: communi, familiariq; commētario ad Αργυρόπυλον adiecto. Ex secunda recognitione.»

(Εἰς τὸ τέλος:) «Hec opera hic cōtinentur: ad inuicem hoc ordine conciliata (ἀνοχοῦνται ἢ ἀπιδυνάμει). Omnia uno volumine comprehensa et diligentissime recognita: quo ad beate viuendum nullum desit studiosis presidiū. nullum enim utilius studium existimauit Socrates, et vniuersa vere philosophantium schola: eo in quo ad pbitatem incitamur, et ad virtutū accedimur amorē. Et absoluta sunt impen-»

sis, sumptibus, et diligentia Henrici Stephani: in almo Parisiensium studio. Anno ab incarnatione domini viginti. 1505. 5. die mensis Augusti „.

Εἰς φύλλον ἐν 210 φύλλον ἀπὲν ἀριθμήσεως

Εἰς τὸ τέλος τοῦ μεταφράσεως τῶν Ἑλληνικῶν „ ὑπὸ Leonardi Bruni φέρεται: „In alma Parhisiacum Academia. 1504 (sic). „

Εἰς τὴν σελ. 155 ὁ Leonard δημοσιεύει εἰκόνα τοῦ Ἰωάννου Ἀργυροποῦλου σχεδίσαν ἀπὸ τὰ «Elogia» τοῦ Paulus Iovius. (Bâle, 1577)